

trum). — *Vidhäftning* betyder äfven d. s. s. *Adhesion* (se d. o.).

VIDHÄNGA, v. a. 2. Hänga något vid ett annat. — *V. n. 1*) Vara hängande vid något. — 2) (fig.) Se *Vidläda*, bem. 2. — *V-nde*, part. pres. *Ur med v. kedja*. — *Vidhängande*, n. 4. o. *Vidhängning*, f. 2. (för både aktiv och neutrum). — *Vidhängning* betyder äfven d. s. s. *Adhesion* (se d. o.).

VIDI, vi'dja. Latinskt ord, som betyder: Jag har sett. — Tecknas på en skrift till bevis, att man sett den.

VIDIMATION, - - - - tshón, f. 3. Se *Vidimering*.

VIDIMERA, v. a. 4. (af lat. *Vidimus*, vi hafve sett) Bestyrka en skrifs likhet med originalet. *V. en afskrift*.

VIDIMERING, f. 2. 1) Handlingen, då man vidimerar. — 2) Sjelfva påskriften, hvarigenom något vidimeras.

VIDJA, vi'dja, f. 1. (af *Vide*) Böjlig vidqvist. *Smal som en v.*

VIDJEBAND, n. 5. Band af en vidja till laggkärl, o. s. v.

VIDKOMMA, v. a. 3. (böjes som *Komma*) 1) Komma vid, vidröra. *Han tjärar ned allt hvad han v-mer*. — Äfv. *Komma vi'd*. — 2) (fig.) Angå, röra. *Hvad den saken v-mer*. — Äfv. *Komma vi'd* (t. ex.: *det kommer dig ej vid*). — *V-nde*, part. akt. Nyttjas ofta absolut, såsom prep., i samma mening som *Angående* (se detta ord).

VIDKÄNNANDE, n. 4. Erkännande; vidgående.

VIDKÄNNAS, v. dep. 2. 1) Erkänna släktskap, bekantskap o. s. v. med någon. *Han ville ej v. sin fattiga släginge*. — 2) Se *Vidgå*. *Han ville ej v., att han gjort det*. — 3) (fig.) Lida, bära, uppbara skadan, kostnaden af något. *V. en förlust*. *Han fick v. kostnaden*.

VIDLYFTIG, vi'dlyftig, a. 2. (t. *weilläufig*) 1) Som sträcker sig vida omkring. *V. skog, socken*. — 2) Öfverflödande af ord eller blomständigheter. *V-t tal*. *V. stil*. *V. berättelse*. Säges äfv. om person, t. ex.: *V. i sitt tal, i sitt skrif-sätt*. — 3) Vidt utgrenad, vidt omfattande. *V. slägt*. *V-t verk*, som består af många delar. *V. byggnad*, bestående af många byggnadsdelar. *V. trädgård*, ganska stor. *V. sak*, som fordrar lång tidsutdrägt. — 4) (fig.) Utsväfvande. *En v. yngling*. [Vidlöftig].

VIDLYFTIGHET, f. 3. 1) Egenskapen att vara vidlyftig. För alla bem. af *Vidlyftig*. *Socknens v. Berättelsens v. Hans v. tröttlar. Slägtens, byggnadens, sakens v.* (fig.) *Hans v. har förstört honom*. — 2) (i plur. fig.) a) Utsväfningar. *En yngling, känd för sina v-er*. — b) Svårigheter, olägenheter; skulder. *Sätta sig i v-er*. [Vidlöftighet].

VIDLYFTIGT, adv. 1) På ett vidlyftigt sätt, med vidlyftighet. *Tala, skriva v. Utbreda sig v. om en sak*. *V. utföra ett ämne*. — 2) (fig.) Vidt, vidsträckt. *Bo v.*, hafva öfverflödigt stor våning. *Lägga sig v. ut*, allt för mycket utvida sina affärer; äfv. blottställa sig för mångfaldiga svårigheter, olägenheter, äfventyr. — 3) (fig.) På ett utsväfvande sätt; äfv. öfverflödigt kostsamt, slösaktigt. *Lefva v.*, utsväfva; ruckla. [Vidlöftigt].

VIDLÅDA, v. a. 2. (af *Låda* ell. *Loda*, från *Lod*) 1) Sitta fast vid något liksom genom lödning. — 2) (fig.) Finnas hos. *Många brister v.*

oss. — *V-nde*, part. pres. *V. smuts*. — *Vid-lådande*, n. 4. o. *Vidlädning*, f. 2.

VIDMAKTHÅLLA, v. a. 3. (böjes som *Hålla*) Hålla vid makt, d. v. s. sörja för, att något bibehålles i samma stånd, skick, ordning, hålles vid lag. *V. ordningen*. — *Vidmakthållande*, n. 4.

VIDRIG, a. 2. (af *Vid*, i bet. *emot*) 1) Stridig, motsatt. *I v-t fall*. *I v. händelse*. — 2) Som är emot. *Ha en v. lyck*. *V-t öde*. *V-t om-döme*. *Syn*. Ogunstig, Ogymsam, Oblid, Motgjord, Motig. — 3) Som gör obehagligt intryck. *Ett v-t ansigte*. *V. fysionomi*. *Han är mig alltid v. V. lukt, smak*. — *Syn*. Vedervärdig, Mothjudande. Se äfv. *Obehaglig*.

VIDRIGHET, f. 3. 1) Vidrig beskaffenhet: ogymsamhet, oblidhet; obehaglighet; vidrig smak, lukt. *Ödets v. Ett ansigtes v. Ett ämnes v. för smak, lukt*. — 2) Se *Vedervärdighet*, bem. 2.

VIDRIGT, adv. På ett vidrigt sätt. *Det går v. för oss*. *Smaka, lukta v.*

VIDRÄKNING, f. 2. Uppgörelse af räkning med någon.

VIDRÖRA, v. a. 2. 1) Röra med handen eller någon del af sin kropp; nalkas ett föremål tillräckligt nära att komma i beröring dermed. *V. någon med handen, med foten*. *Hans arm v-rde min*. — Äfv. *Röra vid*. — 2) (fig.) Omröra, omnämna. *Blott v. Lösligen v.* — *V-nde*, part. akt. Brukas absolut, nästan såsom prep., i samma mening som *Angående*. — *Vidrörande*, n. 4. (för begge bem.).

VIDRÖRING, f. 2. 1) Närmande, hvarigenom något vidröres. — 2) Omedelbar närhet emellan tvne föremål, som vidröra hvarandra.

VIDRÖRINGSPUNKT, m. 3. Punkt, i hvilken tvne föremål vidröra hvarandra.

VIDSITTA, v. n. 3. (böjes som *Sitta*) Sitta fäst vid något. — *V-nde*, part. pres. *Ur med v. kedja*.

VIDSKEPELSE, vi'dschéppälse, f. 3. (sannolikt af *Vid*, prep., som äfven betyder: emot, och antyder något falskt, oriktigt, samt gamla verbet *Skipa*, ordna, äfv. odla, dyrka; således egentl.: Falsk dyrkan). Tron att öfversinliga väsenden inblanda sig i tingens vanliga lopp och frambringa verkningar, stridande mot naturordningen. *Det är en v. Fallenhet för v.*

VIDSKEPLIG, vi'dschépplig, a. 2. 1) Intagen af vidskepelse. *En v. människa*. — 2) Som röjer, innefattar vidskepelse. *V. tro*.

VIDSKEPLIGHET, f. 3. 1) Benägenhet för vidskepelse. — 2) Se *Vidskepelse*.

VIDSKEPLIGT, adv. På ett vidskepligt sätt, med vidskepelse.

VIDSTRÄCKT, a. 1. 1) Som sträcker sig vida omkring. *V-a länder*. *V. rike*. — 2) (fig.) Vidt omfattande, ganska stor. *V. handel, bref-vexling, makt*. *V. bemärkelse*, jemförelsevis mer omfattande. *I ordets v-aste b.* — *Adv*. Se *Vida, Vidt*.

VIDT, adv. 1) Med stor vidd, utsträckning. *V. utsträckt, utbredd*. *Sträcka sig v. omkring*. *V. och bredt*, vidlyftigt, t. ex.: *Orda v. och bredt om något*. — 2) Långt. *V. aflägsnad*. — *Så v. ell. För så v.*, adv. Så vida, så mycket, efter hvad. *Så v. jag förstår*. *För så v. man kunnat inhämta*.

VIDTAGA, v. a. 3. (böjes som *Taga*) 1) Antaga. *V. en lära*. — 2) Brukas i vissa talesätt, t. ex.: *V. en anstalt, en åtgärd*, göra förfogande om etc. *V. en utväg*, tillgripa, taga sin tillflykt